

РЕШЕНИЕ

№ 24925

гр. София, 19.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав, в
публично заседание на 19.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **12744** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Производството е образувано по жалба от П. Ц. Л. срещу принудителна административна мярка – принудително преместване на ППС с рег. [рег.номер на МПС] , разпоредено с позивна от 05.11.2025г. от инспектор „Контрол паркиране“ при „ЦГМ“ ЕАД – А. П. Д..В съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата и излага подробни съображения касателно релевираните основания за отмяна.Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Ответникът – инспектор „Контрол паркиране“ при „ЦГМ“ ЕАД чрез процесуалния си представител адв. Г., моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира разноски.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не е спорно, че на 05.11.2025 г. в [населено място], около 10.55 ч., жалбоподателят паркирал личният си лек автомобил марка „Ф. Голф“ с рег. [рег.номер на МПС] на [улица], пред магазин „Мини март“.

При паркирането, жалбоподателят бил навляза в служебния абонамент.Била направена и снимка

на автомобила.

В същият ден ответникът по делото - инспектор „Контрол паркиране“ в ЦГМ ЕАД – А. П. Д., издал разпореждане с позивна на П. В. Г., разпитан по делото в качеството на свидетел, в екип служители в ЦГМ ЕАД – да преместят принудително автомобила на жалбоподателя. Въз основа на издаденото разпореждане същите репатрирали автомобила на специализиран паркинг – П.. Преди да извършат принудителното преместване, служителят П. В. Г. изготвил снимки.

От правна страна съдът намира следното:

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП. принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Доколкото по отношение на жалбоподателя е приложена ПАМ по чл. 171, т. 5, б. „б“ ЗДвП., то следва да се приеме, че същата не попада в обхвата на чл. 172, ал. 1 от с.з., поради което спазването на писмената форма не касае законосъобразността на ПАМ /Решение № 4676 ОТ 22.04.2020 г. по адм. д. № 5434/2019 Г., VII отд. на ВАС/.

Със Заповед № СОА22-РД95-506/12.09.2022 г. на Кмета на Столична община на основание чл. 168, ал.1 ЗДвП е определен „Център за градска мобилност“ ЕАД за служба за контрол по смисъла на чл. 167 ал. 2 ЗДвП. В т. 2 от заповедта е посочено, че административни органи, осъществяващи контрол чрез разпореждане на принудителни административни мерки, съгласно чл.171, т.5, букви „а“, „б“ и „г“ ЗДвП, са служители от ЦГМ ЕАД на длъжност „инспектор контрол паркиране“ и други изчерпателно изброени длъжности. От приложените по делото писмени доказателства се установява, че в случая ПАМ е разпоредена и наложена от А. П. Д. който към същия момент е заемал длъжността „Инспектор, контрол паркиране“ в ЦГМ ЕАД, който съгласно т. 2 от Заповед № СОА22-РД95-506/12.09.2022 г. на Кмета на Столична община и Заповед № РД-09-67/06.07.2023 г. на изпълнителния директор на ЦГМ ЕАД, е компетентен да разпорежда принудително преместване на автомобили до наказателен паркинг.

От изложеното следва, че оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган, в кръга на правомощията му, не се констатира основания за нищожност на властническото волеизявление, а също така не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаването ѝ, които да обусловят отмяната на спорния акт на формално основание.

Противно на заявеното от жалбоподателя, безспорно по делото от събраните писмени доказателства, гласни такива от свидетелските показания на св. Г. и приложените с преписката снимки, безспорно се установява, че автомобилът на жалбоподателят е бил навлязъл в парко място в режим служебен абонамент и не е било възможно да бъде паркиран друг автомобил на това паркомясто. Същото в нарушение на правилата за паркиране по ЗДвП. Автомобилът на жалбоподателят е бил паркиран частично в рамките на действие на забраната. А оразмеряването на паркоместата е съобразено с нормативните изисквания на Приложение № 24 към Наредба № 2 от 17.01.2001год.

Съдът намира, че процесната ПАМ е законосъобразна и е дължимо отхвърляне на жалбата. Същата е издадена при липса на съществени нарушения на процесуалните правила, в съответствие с материалния закон и при съответствие с целта на закона. Не са налице

отменителни основания по смисъла на чл. 146 АПК.

При този изход на спора в полза на ответника следва да се присъдят сторените по делото разноски пред настоящата инстанция в размер на 511,29 евро. Същото не се явява прекомерно с оглед на предоставеното процесуално представителство по делото.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 36 -ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Ц. Л. срещу принудителна административна мярка – принудително преместване на ППС с рег. [рег.номер на МПС] , разпоредено с позивна от 05.11.2025г. от инспектор „Контрол паркиране“ при „ЦГМ“ ЕАД – А. П. Д..

ОСЪЖДА П. Ц. Л., с [ЕГН] да заплати на Център за градска мобилност ЕАД, ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски в размер на 511,29 евро .

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: